

INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU PREGĂTIREA ȘI PERFECȚIONAREA AVOCAȚILOR

EXAMEN ABSOLVIRE
SESIUNEA NOIEMBRIE 2019

Modul: Drept civil / Drept procesual civil

Speta 1

La începutul anului 2017, în cadrul demersurilor de autorizare a unui proiect imobiliar complex, Societatea Premium SRL (denumită în continuare “**Premium**”) a solicitat mai multe oferte pentru soluții de fundare care presupuneau și efectuarea de studii geotehnice. Ca urmare a faptului că, în trecut, Societatea Obiectiv SRL (denumită în continuare “**Obiectiv**”) colaborase cu Premium și în alte proiecte, aceasta a participat la mai multe întâlniri în șantier, a făcut câteva studii geotehnice pentru a propune o soluție de fundare și a înaintat către Societatea Premium SRL o ofertă pentru elaborarea proiectului de fundare cu prețul de 120.000 euro (echivalentul în lei la data plății) fără TVA. Totodată, între părți a fost circulat un proiect de contract ce urma să fie negociat și completat cu aspectele comerciale convenite de părți, inclusiv prețul.

Având în vedere că Premium avea nevoie urgentă de proiectul de fundare pentru obținerea autorizației de construire iar oferta de preț făcută de Obiectiv era excesiv de mare față de prețul de piață pentru proiecte asemănătoare, Premium a făcut o contraofertă de 45.000 euro, pe care Obiectiv nu a acceptat-o. La data de 15 aprilie 2017, reprezentanții celor două societăți au avut o dispută mai aprinsă în cadrul căreia reprezentantul Premium a anunțat că nu va mai colabora în niciun alt proiect cu Obiectiv. Ulterior, Premium a încheiat contract cu un alt proiectant pentru studiul de fundare pentru care a plătit un preț de 40.000 euro. Totodată, proiectul de fundare s-a dovedit a fi mult mai avantajos financiar în economia proiectului, decât cel propus de Obiectiv.

La data de 30 mai 2017, Premium a fost somată de executor cu invitația de primi documentația privind proiectul de fundare elaborată de debitorul Obiectiv, în condițiile art. 1512, art. 1513 C.civ. și art. 1005 și urm C.Pr.civ.

Întrucât Premium nu a dat curs somației, Obiectiv a consemnat documentația la o unitate specializată iar executorul a emis o încheiere de efectuare a plății și liberare a debitorului pe care a comunicat-o către Premium.

Ulterior, prin acțiunea introdusă la data de 15 iulie 2017, Obiectiv a chemat-o în judecată pe pârâta Premium pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, instanța (i) să constate că reclamanta și-a îndeplinit obligația născută din contractul de proiectare prin oferta reală urmată de consemnațiune (ii) să dispună obligarea pârâtei la plata prețului în sumă de 120.000 euro, cu dobândă legală până la îndeplinirea obligației și (iii) să dispună obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de

judecată. Cererea a fost înregistrată la Judecătoria sector 5 unde se afla sediul reclamantei, deși pârâta avea sediul în sectorul 1 din București. Totodată, cererea a fost timbrată cu suma de 100 lei, având în vedere dispozițiile art. 8 lit. a) din OUG nr. 80/2013 privind taxele de timbru.

Lucrarea profesională nr. 1

- Indicați măsurile pe care instanța le poate dispune în cadrul procedurii de regularizare a acțiunii; presupunând că cererea de chemare în judecată a fost regularizată și comunicată pârâtei, redactați întâmpinare în apărarea pârâtei cu respectarea rigorilor legale.

Lucrarea profesională nr. 2

- În dovedirea acțiunii, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri, interogatoriu și martori. Arătați probele pe care le considerați admisibile, utile și pertinente pentru soluționarea cauzei (scurtă motivare); presupunând că instanța pune în discuție necesitatea efectuării unei expertize tehnice pentru stabilirea prețului, formulați note de ședință sau alte cereri prin care învederați poziția pârâtei.

Lucrarea profesională nr. 3

- Indicați soluția pe care credeți că o va pronunța instanța și redactați o scurtă motivare a acesteia; precizați căile de atac împotriva hotărârii, dacă sentința a fost pronunțată la data de 20 iulie 2018 iar apelul a fost respins la data de 13 decembrie 2018 (scurtă argumentare).

Speta 2

Prin cererea înregistrată la data de 21.09.2018 pe rolul Judecătoriei sector 5 București, reclamanta AA a chemat în judecată pe pârâții BB și CC domiciliați în orașul Buftea și a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să declare, pe calea acțiunii pauliene, inopozabil contractul de vânzare încheiat în formă autentică la data de 11.02.2018, având ca obiect imobilul teren și construcție situat în sector 5, Bucuresti.

În motivarea cererii reclamanta arată că prin contractul de împrumut încheiat în formă autentică la data de 15.02.2017 a împrumutat-o pe pârâta BB cu suma de 80.000 Euro, sumă pe care pârâta s-a obligat să o restituie cel târziu la data de 31.12.2017.

La data de 11.02.2018 s-a încheiat contractul de vânzare între pârâțul BB în calitate de vânzător și co-pârâta CC în calitate de cumpărător având ca obiect imobilul teren și construcție situat în sector 5, Bucuresti. Prețul vânzării a fost de 130.000 Euro.

Prin urmare, susține reclamanta, în cauză sunt îndeplinite toate condițiile acțiunii revocatorii deoarece suntem în prezența unei creanțe certe, lichide și exigibile, iar prin contractul încheiat la data de 11.02.2018 pârâta și-a provocat o stare de insolvabilitate. Totodată, complicitatea terțului, respectiv a pârâtei CC la fraudarea debitorului este evidentă în condițiile în care relația de concubinaj dintre BB și CC este de notorietate.

Prin întâmpinarea formulată pârâții au invocat excepția de necompetență teritorială și au solicitat admiterea excepției și declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Buftea, motivat de faptul că domiciliul lor se află în circumscripția acestei instanțe.

Totodată, prin întâmpinare, pârâții au solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată arătând că actul de vânzare încheiat la data de 11.02.2018 nu poate fi considerat un act de însărăcire în condițiile în care este un act cu titlu oneros în care prestațiile părților sunt echilibrate. În ceea ce privește complicitatea la fraudarea creditorului, aceasta nu poate fi demonstrată prin simplul fapt al relației de concubinaj; proba fraudei este în sarcina creditorului și nu poate fi apreciată doar în raport de prezumții.

La primul termen de judecată fixat pentru data de 22.11.2018, instanța a pus în discuție excepția de necompetență teritorială invocată de pârâți, excepție pe care a respins-o cu motivarea că a fost investită cu o cerere privitoare la imobil, motiv pentru care în temeiul art. 117 C.pr.civ. competența de soluționare revine instanței în a cărei circumscripție este situat imobilul, respectiv Judecătoriei sector 5.

La același termen DD și EE au formulat câte o cerere de intervenție în interes propriu prin care au solicitat instanței să declare inopozabil contractul de vânzare încheiat în formă autentică la data de 11.02.2018, întrucât a fost încheiat în fraudă a creditorilor vânzătoarei.

În motivarea cererii sale de intervenție DD a arătat faptul că la data de 08.12.2017 prin înscris sub semnătură privată a vândut pârâtei BB un autoturism pentru suma de 12.000 Euro, prețul urmând a fi achitat în termen de cel mult 60 de zile. În consecință, deține o creanță certă, lichidă și exigibilă. Totodată, contractul încheiat la data de 11.02.2018 i-a cauzat lui DD un prejudiciu care s-a produs cu complicitatea la fraudă a pârâtei CC, concubina pârâtului BB. Pentru aceste motive, DD a solicitat instanței admiterea cererii de intervenție.

La rândul său, EE a solicitat instanței admiterea cererii sale de intervenție și revocarea contractului de vânzare încheiat în formă autentică la data de 11.02.2018. În motivare a arătat că și el i-a împrumutat pârâtului BB suma de 10.000 Euro în baza unui contract de împrumut - înscris sub semnătură privată - încheiat la data de 30.01.2018. Arată că în cuprinsul contractului de împrumut nu a fost convenit un termen de restituire și, din acest motiv, s-a adresat instanței de judecată pentru stabilirea acestui termen în condițiile art. 2162 Cod civil.

Instanța a comunicat părților cererile de intervenție și copiile înscrisurilor depuse în susținere.

La următorul termen de judecată (10.02.2019), în prezența tuturor părților, instanța a pus în discuție admisibilitatea în principiu a celor două cereri de intervenție și s-a pronunțat după cum urmează:

- a admis în principiu cererea de intervenție formulată de DD cu motivarea că sunt întrunite condițiile de admisibilitate în sensul că terțul justifică un interes și pretinde un drept propriu izvorât din înscrisul sub semnătură privată încheiat la data de 08.12.2017.
- a respins ca inadmisibilă cererea de intervenție formulată de EE, întrucât a apreciat că acesta nu a făcut dovada existenței unei creanțe certe în condițiile

în care litigiul având ca obiect stabilirea termenului de restituire nu a fost soluționat. Sub un alt aspect nu este îndeplinită nici condiția anteriorității creanței, EE având cel mult calitatea de creditor viitor, deoarece scadența nu este încă stabilită.

În finalul încheierii din data de 10.02.2019 prin care a soluționat admisibilitatea în principiu a cererilor de intervenție s-a menționat că prezenta încheiere poate fi atacată odată cu fondul.

Prin sentința civilă pronunțată la data de 25.03.2019 instanța a admis cererea de chemare în judecată precum și cererea de intervenție principală formulată de DD și a declarat contractul de vânzare încheiat în formă autentică la data de 11.02.2018 inopozabil față de reclamantul AA și intervenientul DD.

În considerentele hotărârii judecătorești instanța a reținut că din probele administrate în cauză au rezultat următoarele:

Creanța reclamantului AA este certă, lichidă, exigibilă și anterioară încheierii de către pârât a actului a cărui inopozabilitate se solicită; totodată contractul de vânzare încheiat în formă autentică la data de 15.02.2018, având ca obiect imobilul teren și construcție situat în sector 5 București a fost încheiat de pârâtul BB în fraudă intereselor reclamantului. Prejudiciul produs a constat în provocarea unei stări de insolvabilitate în condițiile în care pârâtul a înstrăinat unicul bun pe care îl avea în patrimoniu. În privința fraudei debitorului, instanța apreciază că deși nu s-a făcut dovada vreunei înțelegeri frauduloase, simpla cunoaștere a faptului că prin încheierea actului s-a creat o stare de insolvență este suficientă pentru a concluziona în sensul complicității la fraudă a terțului. Ori, este evident că pârâta CC a cunoscut această stare de fapt având în vedere concubinajul dintre cei doi pârâți.

În privința creanței invocată de intervenientul DD, instanța a reținut îndeplinirea tuturor condițiilor acțiunii pauliene, argumentele fiind similare celor menționate anterior. În plus, cu referire la acest creditor, instanța precizează în considerentele hotărârii că urmează să înlăture apărarea pârâților potrivit căreia intervenientul nu deține un titlu executoriu care constituie, în opinia reclamantului, o condiție necesară pentru admisibilitatea acțiunii pauliene întrucât numai în urma declanșării prealabile a unei proceduri de executare silită se poate face dovada insolvabilității debitorului.

Împotriva hotărârii primei instanțe au formulat apel pârâtele BB și CC precum și intervenienta EE.

Lucrare profesională nr. 4

- În calitate de avocat al pârâtelor BB și CC redactați motivele apelului principal; aspectele criticate vor putea avea drept obiect măsurile de ordin procedural dispuse de prima instanță, cât și modalitatea în care aceasta a dezlegat problema de drept substanțial.

Lucrare profesională nr. 5

- În calitate de avocat al intervenientului EE redactați motivele apelului declarat de acesta.

Lucrare profesională nr. 6

- Completând parțial datele speței se precizează că: instanța de apel, la primul termen, a invocat excepția tardivității apelului arătând că încheierea de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție putea fi atacată de EE în termen de 5 zile de la pronunțare. În calitate de avocat al intervenientului EE formulați apărarea față de această excepție.